

Temat: *Kto jest prawdziwym królem?*

Cele:

- kształtowanie umiejętności dysponowania czasem
- rozwijanie zdolności do podejmowania odpowiedzialnych decyzji
- kształtowanie umiejętności motywowania siebie i innych do wyboru dobra
- rozwijanie odpowiedzialności za bliźnich
- kształtowanie umiejętności związanych z samowychowaniem

Metody: pogadanka, opowiadanie, praca z tekstem, ćwiczenia aktywizujące, drama

Formy pracy: zajęcia zbiorowe i indywidualne

Środki dydaktyczne: skopiowane teksty opowiadań, skopiowane formularze kart pracy

1. Wprowadzenie

- Nauczyciel pyta uczniów, czy widzieli kiedyś króla. Prosi o to, by opisali, jak wygląda król.
- Katecheta opowiada dzieciom następującą historię: Wojtek wrócił z kina. Podziwiał bohatera filmu. Był nim król - dzielny rycerz, nieustraszony wojownik. Nie było przeszkody, której nie mógłby pokonać. Na drugi dzień chłopczyk odnalazł tekturową koronę, którą kiedyś otrzymał przygotowując się na szkolną zabawę karnawałową. Włożył koronę i pobiegł do babci - babciu, patrz – jestem królem. Pokonałem moich wrogów. Teraz wszystko do mnie należy. Mogę rządzić moimi poddanymi i niczym nie muszę się przejmować. Babcia zachęciła Wojtka, by na chwilę przy niej usiadł: Masz rację Wojtku, królowie w przeszłości musieli pokonywać swoich wrogów. Każdy król miał za sobą wiele zwycięskich bitew. A kogo ty pokonałeś? Popatrz na swojego tatę. Wstaje codziennie o czwartej nad ranem, żeby dojechać do pracy w kopalni. Musi pokonać senność – pewnie chętnie by sobie jeszcze pospał. Po ciężkim dniu pracy, która jest bardzo męcząca, wraca do domu i ma czas dla ciebie i twojej siostry – pokonuje zmęczenie. Mamusia jest nauczycielką, ale pracuje także w domu – zawsze na czas jest obiad, mieszkanie jest uprzątnięte, ubrania są wyprane – ile to kosztuje wysiłku. Mamusia pokonuje samą siebie. Prawdziwym królem jest ten, kto pokonuje swoich wrogów – zmęczenie, senność, zniechęcenie i potrafi odnieść zwycięstwo nad jeszcze groźniejszymi nieprzyjaciółmi - lenistwem, zazdrością, gniewem, pychą. Mam pomysł – zostaw sobie tę

koronę i za każdym razem, kiedy uda ci się pokonać twoich wewnętrznych wrogów – na przykład: lenistwo, gniew, zazdrość zaznacz to na twojej koronie w postaci rysunku kolorowego kamienia.

- Katecheta pokazuje dzieciom kopię obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. Wyjaśnia, że przed trzystu laty, w dniu 8 września 1717 roku papież Klemens XI ofiarował Jezusowi i Maryi piękne złote korony.
- Uczący zadaje pytanie: Jakie zwycięstwa odniosła Maryja, która jest Królową i nosi koronę? W pogadance z dziećmi nawiązuje do następujących wydarzeń:
 - Zwiastowanie – Maryja wybiera wolę Pana Boga
 - Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni – przyjmuje prorocтво Symeona zapowiadającego, że Jej duszę przeniknie miecz boleści
 - Narodzenie Pana Jezusa – przyjmuje niewygody związane z podróżą i miejscem narodzin Jezusa
 - Ucieczka do Egiptu – lęk, uciążliwości podróży
 - Przeżycia związane z poszukiwaniem 12-letniego Jezusa w czasie pielgrzymki
 - Uczestnictwo w cierpieniach i śmierci krzyżowej Jezusa

2. Rozwinięcie

- Katecheta rozdaje dzieciom karty pracy – **Załącznik**. Zadaniem uczniów jest zapoznanie się z przedstawionymi krótkimi historiami i wywnioskowanie, jakie zwycięstwa odnieśli ich bohaterowie i nad czym zwyciężyli. W dolnej części korony dzieci wpisują nad czym zwyciężyli bohaterowie, w górnej – jakie odnieśli zwycięstwo:
 - Deskorolka – Zadanie domowe
 - Zniechęcenie – Modlitwa
 - Gra komputerowa – Sprzątanie pokoju
 - Wstyd – Powiedzenie prawdy
- Po wykonaniu ćwiczenia nauczyciel prosi jednego z uczniów o zrelacjonowanie danej historii, a innego ucznia o odczytanie odpowiedzi wpisanych w schemat korony.

3. Podsumowanie – nasza odpowiedź

- Prowadzący wybiera 2 scenki spośród tych, które wystąpiły w ćwiczeniu. Kompletuje 2 pięcioosobowe zespoły. W każdym z nich jeden z uczniów wciela się w rolę bohatera historii w chwili podejmowania decyzji, a zadaniem pozostałych czterech jest doradzenie mu, jak powinien postąpić. Dzieci starają się znaleźć argumenty mające zmobilizować kolegę do pokonania siebie

i odniesienia zwycięstwa nad własną słabością. Wygrywa ten zespół, który poda większą liczbę argumentów.

- Nauczyciel prosi uczniów, by w ramach zadania domowego napisali plan dnia, w którym będzie miejsce na pracę, modlitwę i odpoczynek.

Zapoznaj się z poniższymi sytuacjami.

Zastanów się, jakie zwycięstwa odnieśli ich bohaterowie.

Załącznik

Krzysztof wiedział, że ma do wykonania zadanie domowe z matematyki. Pomyślał, że przyda się poćwiczyć działania na ułamkach. Wtedy przypomniał sobie, że kolega z klasy zaproponował mu, żeby się spotkali i wypróbowali jego deskorolkę. Zadzwoił jednak do kolegi i powiedział, że spotkają się w piątek, bo dziś będzie się uczył.

Ulubioną częścią dnia Agnieszki był wieczór. Przed pójściem spać dziewczynka klękała przy łóżku i rozmawiała z Jezusem. Opowiadała o swoich przeżyciach, dziękowała za to wszystko, co otrzymała, mówiła o swoich rodzicach, rodzeństwie, bliskich osobach, przeproszała za to, co był złe. Tego wieczoru bardzo nie chciało jej się modlić. Pomyślała – jak raz się nie pomodłę – nic się nie stanie. Tak bardzo mi się nie chce... Przypomniała sobie jednak, że Pan Jezus na nią czeka i zaczęła z Nim rozmawiać.

Bałagan w pokoju Arka był coraz większy. Rodzice od tygodnia przypominali mu, że najwyższy czas, by zrobił porządek. Zawsze jednak coś wypadło – to przypomniał sobie o koledze i długo z nim rozmawiał przez telefon, to w telewizji pojawił się ciekawy film, który trzeba było oglądnąć albo nagle natrafił na interesującą stronę w internecie i dłużej się przy niej zatrzymał. Postanowił sobie mocno, że w sobotę wreszcie doprowadzi swój pokój do ładu. Gdy nadszedł ten dzień, wstał z łóżka z postanowieniem, że dziś na pewno już nic mu nie przeszkodzi w zrealizowaniu postanowienia. Już miał przystąpić do pracy, kiedy jego wzrok spoczął na komputerze. Wczoraj grając w ulubioną grę, zaszedł bardzo daleko. *Może spróbuję teraz pokonać choć jeden kolejny etap? Nie, jak zacznę grać, będą nici z porządków. Za godzinę pokój był posprzątany. Nie mogłem wcześniej tego zrobić?* – pomyślał Arek, widząc jak niewiele czasu wymagało sprzątnięcie.

Pani wychowawczynie poprosiła Ewę o rozmowę: *Wczoraj miałaś dyżur w klasie. Zadaniem dyżurnych jest pościeranie tablicy, przygotowanie kredy. Dlaczego tego nie zrobiłaś?* Ania z daleka przypatrywała się tej rozmowie. Wiedziała, że to ona, a nie Ewa miała wczoraj dyżur. Czuliła, że powinna podejść i powiedzieć prawdę. Wstydziła się. W końcu podbiegła do rozmawiających: *Proszę Pani, bardzo przepraszam, muszę coś powiedzieć...*

Vertical writing area (left column)

Horizontal writing area (right column)

Vertical writing area (left column)

Horizontal writing area (right column)

Vertical writing area (left column)

Horizontal writing area (right column)

Vertical writing area (left column)

Horizontal writing area (right column)